

D E C I Z I E

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Victor Boico

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Barbaroș Veniamin și de către avocatul acestuia Gorea Tatiana, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 12 ianuarie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2019, în cauza penală în privința lui

Barbaroș Veniamin XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în mun. XXXXXX, str. XXXXX, nr. XXX, ap.XXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.07.2017– 12.01.2018;
Instanța de apel: 13.02.2018–04.04.2018;
27.11.2018-06.02.2019;
Instanța de recurs: 31.05.2018– 06.11.2018;
03.06.2019-13.11.2019;

Asupra admisibilității recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 12 ianuarie 2018, Barbaroș Veniamin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin. (5) Cod penal la 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Barbaroș Veniamin, la 09 decembrie 2016, aproximativ la ora 00⁴⁷, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate până la moment de organul de urmărire penală, fiind mascate, prin deteriorarea lacătului de la garajul din str. XXXXX, nr.XX, mun. XXXXX, au pătruns în interior de unde pe ascuns au sustras, un monitor la prețul de 2 800 lei, un calculator la preț de 7 000 lei, un laptop de model „IBM” la preț de 14 800 lei, un aparat de model „Star diagnostic c3” la preț de 24 000 lei, o sistemă de programare la preț de 12 600 lei, un ferestru electric la preț de 2 300 lei, un polizor unghiular de model

„Makita” la preț de 3 000 lei, o șurubelniță electrică la preț de 1 000 lei, două startere pentru automobile de model „Mercedes”, fiecare la preț de 700 lei, un utilaj pentru diagnostic la preț de 4 400 lei, iar în total bunuri în sumă de 85 900 lei, care aparțin cet. A. Mihno și un automobil de model „Mercedes Benz S 350”, cu n/î XXXXX, la preț de 35 000 euro, care conform cursului oficial al BNM la 09.12.2016 constituie suma de 759 500 lei, ce aparține cet. V. Golban.

În urma acțiunilor sale, V. Barbaroș, a cauzat prin infracțiune un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă totală de 845 400 lei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, în termenul și modul prevăzut de art.401 și 402 Cod de procedură penală, a fost contestată cu apeluri de către avocata A. Dragomir și de inculpat.

3.1. Avocata A. Dragomir a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul V. Barbaroș să fie achitat.

Apelanta a menționat că, la caz, a fost grav încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil. V. Barbaroș în timpul aflării în IP 13 s-a îmbolnăvit și din această cauză au fost amânate mai multe ședințe de judecată. Conform extrasului medical din fișa medicală a deținutului, V. Barbaroș s-a aflat la tratament în Penitenciarul nr.16, în perioada 19 octombrie 2017 - 07 decembrie 2017. După transferarea în IP 13, practic peste două săptămâni el a fost din nou transferat în secția medicală. Prin cererile anexate la materialele cauzei, inculpatul permanent solicita amânarea ședințelor de judecată pe perioada tratamentului. Medicii de la IP 13, au confirmat refuzul motivat al deținutului, cu inscripția că, V. Barbaroș într-adevăr nu poate participa la examinarea cauzei din motivul agravării stării sănătății. Avocatul acestuia, personal a prezentat în ședința de judecată cererea întocmită de către V. Barbaroș, unde el a solicitat amânarea examinării cauzei pe perioada tratamentului. Instanța a interpretat greșit refuzul, confirmat de către avocat, și cu încălcarea Constituției și Convenției europene și a emis încheierea prin care a dispus prelungirea examinării cauzei penale în lipsa inculpatului.

După care, atunci când inculpatul a avut posibilitate să vină în ședința de judecată, batalionul de escortă a informat instanța că, ultimul a fost adus la Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani), însă din motive tehnice nu a fost prezent la ședința de judecată. Instanța a ignorat lipsa inculpatului și a prelungit examinarea cauzei penale fără acesta, făcând trimitere la încheierea din 04.01.2018 prin care au dispus continuarea examinarea cauzei în lipsa inculpatului.

În ședința de judecată din 12.01.2018, apărarea a înaintat cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.321 alin.(2) pct. 2) CPP. Apărarea a solicitat suspendarea examinării cauzei penale. Instanța a respins cererea și a prelungit examinarea cauzei penale, încheierea fiind contestată cu recurs.

În ședința de judecată a fost audiat numai un singur martor - N. Marian, din partea acuzării, care l-a recunoscut pe inculpat, însă martorul personal nu a văzut furtul automobilului, numai a fost prezent la fața locului după producerea accidentului rutier cu implicarea automobilului sustras. El a indicat că, l-a văzut pe inculpat, care s-a apropiat de automobil și a luat niște lucruri. Apărarea a solicitat audierea suplimentară a martorului respectiv, dar nu a avut posibilitate să formuleze întrebări, din cauza stării sănătății și a solicitat amânarea. Instanța a indicat pentru procesul-verbal că, apărarea nu are întrebări suplimentare. Totuși, declarațiile martorului au fost combătute prin expertiza medico-legală, făcută în privința inculpatului, potrivit căreia la ultimul nu a fost depistată nici o leziune corporală.

Mai mult, apelanta a indicat că, potrivit procesului-verbal de percheziție, la domiciliu lui V. Barbaroș nu au fost depistate și ridicate careva bunuri furate de la fața locului.

3.2. Inculpatul și-a exprimat dezacordul cu sentința, solicitând rejudecarea cauzei și adoptarea unei hotărâri de achitare în privința sa, deoarece nu are nici o legătură cu furtul incriminat. În motivarea apelului acesta a invocat că a fost judecat în lipsa sa fără să i se ofere dreptul la ultimul cuvânt.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2018, apelurile declarate au fost admise, inclusiv din oficiu, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, în temeiul art.385 alin.(4) din Cod de procedură penală, s-a redus pedeapsa stabilită lui V. Barbaroș, drept recompensă pentru încălcarea dreptului la apărare prin neacordarea ultimului cuvânt, fiindu-i stabilită acestuia pedeapsa de 8 ani și 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.93-101 Cod de procedură penală, a cercetat cauza din toate aspectele, a dat apreciere probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor și în consecință just a reținut starea de fapt despre comiterea furtului de către inculpatul V. Barbaroș, și că, acțiunile lui au fost corect calificate și încadrate în baza art.186 alin.(5) Codul penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, de două sau mai multe persoane, cu pătrunderea în încăpere și cu cauzarea de daune în proporții deosebit mari.

Totodată, instanța de apel a respins argumentul apărării precum că V. Barbaroș urmează să fie achitat, deoarece nu și-a recunoscut culpabilitatea la nici o etapă a procesului penal, or, nerecunoașterea vinei s-a apreciat ca o metodă de apărare și un drept de a nu se incrimina garantat de art.66 Cod de procedură penală și art.6 CEDO. Persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și acestea nu pot fi calificate ca circumstanțe agravante la stabilirea pedepsei penale.

Totodată, instanța a conchis asupra admiterii apelurilor declarate din alte motive, inclusiv din oficiu, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, dat fiind că, potrivit prevederilor art.385 alin.(4) Cod de procedură penală dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, precum și s-a stabilit din vina cui au fost comise aceste încălcări, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări.

În speță, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, or potrivit art.66 alin.(2) pct. 25) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul să ia ultimul cuvânt. Potrivit proceselor-verbale ale ședințelor de judecată, inculpatul V. Barbaroș nu a fost audiat și nu a fost prezent în ședința de judecată pentru a-și expune poziția în ultimul cuvânt.

Mai mult, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 12 ianuarie 2018, avocatul A. Dragomir în dezbateri a anunțat instanța de judecată despre faptul că inculpatul se simte rău și nu a fost audiat în ședința de judecată, în acest caz, Colegiul a constatat că lui V. Barbaroș i s-a încălcat dreptul de a se expune cu ultimul cuvânt.

Din aceste considerente, în baza art.385 alin. (4) Cod de procedură penală, ca recompensă pentru încălcarea dreptului la apărare și la un proces echitabil, pedeapsa stabilită lui V. Barbaroș a fost redusă cu 4 luni.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel inculpatul și avocatul acestuia, Ig. Conoval, au declarat recursuri ordinare.

6.1. Inculpatul a declarat recurs la data de 16 mai 2018 și un supliment la recurs la data de 20 august 2018, prin care a solicitat adoptarea unei soluții de achitare în privința sa, deoarece nu este vinovat de comiterea infracțiunii ce i se incriminează prin rechizitoriu.

Recurentul susține că pe tot parcursul procesului penal i-au fost încălcate mai multe drepturi: dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil, accesul liber la justiție. Inculpatul menționează că a sesizat organele procuraturii privitor la acțiunile ilegale ale anchetatorului I. Munteanu, care a instrumentat cauza în privința sa, cu admiterea mai multor încălcări de procedură, dintre cele mai grave fiind faptul că i-a arătat poza lui martorului, înainte ca acesta să-l fi recunoscut. Prin aceasta OUP a încălcat prevederile art.116 CPP:

- organul de urmărire penală a influențat toți martorii care au depus declarații în defavoarea inculpatului. Judecătorul din prima instanță nu s-a expus asupra acestor aspecte, cu toate că a fost sesizat legal de către procuratură în acest sens. Toate petițiile în ordinea art.313 CPP au fost ignorate și lăsate fără examinare de către prima instanță;

- prima instanță nu i-a acordat posibilitatea să adreseze întrebări martorului și a desfășurat mai multe ședințe în lipsa lui și a avocatului ce-i reprezenta interesele. Inculpatul consideră că, prin expertizele judiciare efectuate la cererea OUP s-a dovedit indubitabil nevinovăția sa, însă aceste probe nu au fost apreciate corespunzător de instanță;

- instanța a pus la baza vinovăției lui descifrările telefonice de pe un număr de telefon ce nu-l cunoaște. După ce i s-a agravat starea sănătății, fapt confirmat prin mai multe acte medicale eliberate de medicii din Penitenciarul 13, instanța nu a ținut seama de nici un demers privitor la amânarea ședințelor de judecată, continuând examinarea cauzei în lipsa acestuia. A mai menționat că a solicitat audierea repetată a martorului care pretinde că l-ar fi recunoscut după anumite semne exterioare, însă cu toate că instanța i-a acceptat demersul, totuși audierea acestuia nu a avut loc;

- decizia instanței de apel este incorectă, iar dânsul a fost discriminat în mod special pentru că nu are studiile necesare pentru a se apăra, fiind recunoscut vinovat de fapte pe care nu le-a săvârșit.

6.2. Avocatul Ig. Conoval a solicitat casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță, din motiv că, atât prima instanță, cât și cea de apel au admis o eroare gravă de fapt în motivarea soluțiilor adoptate și nu au ținut cont că nici o probă cercetată nu demonstrează participarea inculpatului la sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane. Vina inculpatului nu a fost demonstrată nici prin declarațiile martorului N. Marian, nici prin declarațiile părților vătămate.

De asemenea, instanțele nu au ținut cont de faptul că inculpatul nu a avut posibilitatea să adreseze întrebări martorilor și nici un corp delict nu a fost depistat la dânsul.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie 2018, recursurile ordinare declarate au fost admise, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că prima instanță a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului V. Barbaroș, din motiv că acesta ar fi refuzat în repetate rânduri să fie escortat la ședințele de judecată planificate, iar apărătorul inculpatului, A. Dragomir ar fi confirmat refuzul lui, indicând că acesta refuză să fie escortat din motive de sănătate, deci instanța a aplicat în mod inconsecvent prevederile legii ceea ce a afectat iremediabil echitatea procedurilor penale îndreptate împotriva inculpatului. Or, refuzul de a se prezenta în ședința

de judecată, din motivul înrăutățirii stării sănătății, nu poate echivala cu refuzul de a participa la judecarea cauzei stipulat la art.321 alin.(2) pct. 2) Cod de procedură penală.

În cauza deferită judecării, din partea inculpatului nu a fost exprimat un refuz expres de a se prezenta în fața instanței, din contra V. Barbaroș în toate cererile sale a evidențiat că starea lui de sănătate este precară și din acest motiv solicită amânarea ședințelor de judecată pentru o altă dată.

Mai mult, în una din cererile sale, inculpatul a solicitat să i se ofere posibilitatea audierii suplimentare a martorului N. Marian, pentru a-i acorda mai multe întrebări de concretizare (f.d.150 vol. III).

În opinia Colegiului penal lărgit, toate acestea denotă faptul că inculpatul nu a renunțat la dreptul său de a se prezenta la ședințele de judecată, însă datorită mai multor factori independenți de voința acestuia, prezența lui nu a fost posibilă, iar partea apărării, a atenționat de fiecare dată instanța despre motivul neprezentării inculpatului.

În ședința de judecată din 12 ianuarie 2018, la care au avut loc dezbaterile judiciare și s-a pronunțat sentința, în procesul-verbal instanța a consemnat că: „... prin intermediul Batalionului de Escortă a parvenit informația precum că inculpatul a refuzat să fie escortat. Și conform concluziei medicale – acesta nu poate fi escortat”, totuși ședința a fost desfășurată, astfel a fost încălcat flagrant și dreptul inculpatului la ultimul cuvânt. Prin urmare, prima instanță nu a întreprins toate măsurile pozitive în vederea asigurării în privința inculpatului a garanțiilor unui proces echitabil.

Prin faptul că inculpatului i s-a redozat pedeapsa de către instanța de apel cu 4 luni, pentru neacordarea ultimului cuvânt în procedura desfășurată de prima instanță, nu a exonerat prima instanță de obligația de a examina cauză conform rigorilor legii cu respectarea exigențelor art.6 din Convenție.

Încălcarile admise la faza incipientă de examinare a cauzei au fost de natură să afecteze de o gravitate excesivă drepturile lui V. Barbaroș, iar faptul redozării pedepsei cu 4 luni, nu poate fi considerat un remediu efectiv pentru restabilirea echității procedurilor.

Instanța de apel luând în considerare temeiurile de casare din oficiu, nu le-a pus în discuția părților deși era obligată să o facă.

Instanța de recurs a mai menționat că inculpatul a adresat mai multe plângeri în ordinea prevăzută de art.313 Cod de procedură penală, asupra cărora judecătorul de instrucție s-a desesizat în favoarea instanței pentru că cauza era deja în prima instanță, făcând trimitere la prevederile art.297 alin. (4) Cod de procedură penală, asupra cărora nu s-a expus instanța, cu toate că a fost sesizată legal de către procuratură în acest sens. Deci, toate petițiile adresate organelor competente în ordinea art.313 Cod de procedură penală au fost ignorate și lăsate fără examinare de către prima instanță.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2019, apelurile declarate au fost admise, inclusiv din oficiu, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, V. Barbaroș a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(5) Cod penal la 8 ani și 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel având în vedere motivele de casare indicate de către instanța de recurs, a conchis că sentința primei instanțe urmează a fi casată, constatând următoarea circumstanță de fapt, că V. Barbaroș, la 09 decembrie 2016, aproximativ la ora 00⁴⁷, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate până la moment de organul de urmărire penală, fiind mascate, prin deteriorarea lacătului de la garajul din str. XXXXXX, mun. XXXXXX, au pătruns în interior de unde pe ascuns au sustras, un

monitor la preț de 2 800 lei, un calculator la preț de 7 000 lei, un laptop de model „IBM” la preț de 14 800 lei, un aparat de model „Star diagnostic c3” la preț de 24 000 lei, o sistemă de programare la preț de 12 600 lei, un fereastră electric la preț de 2 300 lei, un polizor unghiular de model „Makita” la preț de 3 000 lei, o șurubelnița electrică la preț de 1 000 lei, două startere pentru automobile de model „Mercedes”, fiecare la preț de 700 lei, în sumă totală de 1 400 lei, un utilaj pentru diagnostic la preț de 4 400 lei, iar în total bunuri în sumă de 85 900 lei, care aparțin cet. A.Mihno și un automobil de model „Mercedes Benz S 350”, XXXXXX, la preț de 35 000 euro, care conform cursului oficial al BNM la 09.12.2016 constituie suma de 759 500 lei, ce aparține cet. V. Golban.

În urma acțiunilor sale, V. Barbaroș a cauzat prin infracțiune un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă totală de 845 400 lei.

În motivarea soluției date instanța de apel deși a reținut că inculpatul nu își recunoaște vina, probatoriul administrat în cauză confirmă existența infracțiunii constatate în acțiunile lui a infracțiunii ce a fost calificată și încadrată în baza art.186 alin.(5) Cod penal și acestea au fost probate prin:

- declarațiile părții vătămate A. Mihno, care, a relatat că a fost telefonat de paznicul de la parcare, care i-a comunicat că ușa garajului este deschisă. Venind la fața locului, vizionând camerele de luat vederi instalate în garaj a văzut că în jur de 4 persoane au intrat prin fereastră și au scos pe acolo toate bunurile. Prima dată, au scos calculatorul, fereastră electric și multe alte instrumente. A sunat la politie și a prezentat materialul video și a indicat toate bunurile sustrase. Toate bunurile indicate în actul de învinuire și suma de bani indicată în rechizitoriu este mai mica decât prejudiciul material real cauzat lui. Referitor la sustragerea automobilului de model „Mercedes”, a relatat că V. Zingan a adus automobilul de model „Mercedes S350” în garajul lui și l-a lăsat. Cheile de la automobil erau în safeu. Când a intrat în garaj după comiterea infracțiunii, automobilul nu era și safeul era stricat și cheile lipseau. Automobilul în acea noapte a fost găsit accidentat în comuna Trușeni. Pentru el, prejudiciul cauzat este considerabil;

- declarațiile părții vătămate V. Golban, care a declarat, că avea în proprietate un automobil de model „Mercedes Benz”, cu n/î XXXXXX. Mijlocul respectiv de transport a fost transmis în folosința unui prieten în bază de procură, pe nume Vitalie, prin anul 2016. Cu acordul acestuia, el a transportat mijlocul de transport la reparație. După un timp i s-a comunicat că automobilul a fost sustras din locul unde se repara. Cunoaște că ulterior automobilul a fost găsit în stare avariată, s-a efectuat expertiză.. Costul automobilului sustras este de 759 500 lei. Careva pretenții privind prejudiciului cauzat la moment nu are;

- declarațiile martorului N. Marian, care a lămurit că în luna decembrie 2016, dimineața a fost telefonat și i s-a comunicat că, în poarta sa s-a tamponat un automobil de model „Mercedes” de culoare neagră. A văzut ca a fost accident și peste 10-15 min a apărut inculpatul, care s-a apropiat de automobil și a intrat în automobil, a pornit automobilul, a coborât și a strâns careva lucruri, inclusiv bara de protecție față și le-a pus în portbagaj, după care a sunat și a plecat pe jos de la fața locului. L-a întrebat dacă nu are nevoie de acordarea primului ajutor medical. Peste 10 min a revenit și a sunat pe cineva după care a plecat, între timp a venit poliția. Inculpatul avea gura acoperită cu fular și avea o zgârietură pe obraz. Se simțea miros de alcool. Când s-a apropiat inculpatul de mașină era cu cheile în mână și a pornit mașina și i-a creat impresia că este proprietar. Nimeni nu i-a arătat nici o poză la poliție. La prezentare spre recunoaștere l-a recunoscut pe V. Barbaroș după semnalmente exterioare și după voce. A fost și confruntare unde a discutat cu inculpatul. La întrebările inculpatului a declarat că l-a recunoscut după sticlă și ulterior a avut loc

confruntarea cu inculpatul și i-a spus că de ce mai mult vorbește de ce mai bine îl recunoaște. Cu inculpatul anterior nu s-a întâlnit. La fel, martorul a comunicat că inculpatul la fata locului a conectat telefonul însă nu a asistat la discuții;

- procesul verbal de cercetare la fata locului din 09.12.2016, unde pe drum au fost depistate urme de roti și urme de frânare. Pe peretele garajului mai jos de geamul din partea stângă se observă urme de la o scară;

- procesul verbal de cercetare la fata locului din 09.12.2016 și tabelul fotografic unde a fost supus examinării la parcare specializată din str. Muncești, mun. Chișinău, automobilul de model „Mercedes Benz S 350” cu n/î EFD 984 și ca urmare s-a constatat că acesta este deteriorat în partea dreaptă, din față până la ușa din spate;

- ordonanța de recunoaștere și anexare a corpului delict din 28.06.2017 și anume a înregistrărilor video din 09.12.2016 din garajul nr.4 din str. T. Strișca 12/4, mun. Chișinău;

- procesul verbal de examinare a înregistrărilor video din 09.12.2016, din incinta garajului nr. 4 amplasat pe teritoriul cooperativei de construcții din str. XXXXXX. mun. Chișinău, din care rezultă că garajul este de formă pătrată, în interior se află două automobile de culoare neagră de model ”Mercedes Benz”. De asemenea în garaj se află instrumente, utilaj pentru reparații, piese. La ora 00⁴⁷ din partea dreaptă a încăperii, unde se văd în partea de sus două ferestre apare o persoană de gen masculin îmbrăcat în haine de culoare deschisă cu glugă pe cap, de statură medie, constituția corporală - slab. La ora 00:49:10 a aprins o lumină în încăperea și persoana caută pe masă iar la 00:49:50 alături de el apare o a doua persoană îmbrăcată în haine de culoare întunecată pe cap cu glugă de culoare deschisă, încălțăminte de culoare deschisă, care în mână are o lanternă și ambii intră într-o încăperea auxiliară de lângă automobilul de culoare neagră de model „Mercedes Benz”. Ulterior ambii ies din acea încăperea și caută prin încăperea ridicând diferite cutii, căutând prin masă, pe masă cu lanternă. La 00:54:40 au scos de pe un obiect o bucată de pânză și apare un televizor, după care ambii caută prin încăperea. La ora 00:57:10 persoana în haine întunecate ia o valiză și merge în partea dreaptă. Ulterior apare fără ea și caută din nou pe sub masă. La 00:58:10 persoana în haine deschise scoate un obiect asemănător unui procesor pentru calculator pe sub masa din colț și care îl transmite persoanei în haine întunecate și care dispăre cu el în partea dreaptă a încăperii și se întoarce fără el. Ulterior persoana în haine deschise a luat alt obiect din încăperea, dispăre cu el în partea dreaptă a încăperii și se întoarce fără el. La 01:01:25 persoana în haine întunecate se uită pe fereastra automobilului de model ”Mercedes Benz”, iar ulterior se apropie de o masă unde caută ceva și ulterior se apropie de ușa șoferului automobilului. Ulterior intră în încăperea auxiliară de unde ia un obiect și îl transmite persoanei cu haine deschise care îl duce în partea dreaptă a încăperii și se întoarce fără nimic. Ulterior la 01:06:25 apare a treia persoană de gen masculin în încăperea, înălțime medie, constituția corporală – slab, care este îmbrăcat în haine de culoare întunecată cu căciulă pe cap de culoare sură, blugi de culoare albastră deschis. Ulterior, toți trei caută prin încăperea inclusiv se află mai mult timp lângă televizor în partea de jos și la 01:10 iau un obiect care îl transmite altei persoane. La 01:12:30 unul din ei scoate un fir cu care dispăre în partea dreaptă a încăperii și se întoarce fără nimic. La 01:14:10 o persoană stinge lumina în încăperea și intră în încăperea auxiliară de lângă automobil, ulterior toți trei dispar în partea dreaptă a încăperii. La 09.12.2016 la ora 02:12:20 în încăperea din partea dreaptă apare persoana îmbrăcată în haine de culoare deschisă care se apropie de automobilul de model „Mercedes- Benz” și se uită la roată, iar în încăperea apare și a doua persoană îmbrăcată în haine de culoare întunecată cu o glugă pe cap, haina în partea din față are un desen și înscris de culoare deschisă. În mână ține o bâtă

de culoare neagră cu alb. Ulterior, persoana cu haine de culoare deschisă ia o roată și se duce cu ea în partea dreaptă a încăperii, persoana în haine de culoare deschise încearcă să o ridice în sus și cade cu ea de pe scaun, ulterior caută prin încăperea având în mână o lanternă, persoana cu haine de culoare întunecată cu care caută pe o masă din colțul încăperii. La ora 02:21:32 ambele persoane intră în încăperea auxiliară de lângă automobil și ulterior persoana în haine întunecate iese și se uită prin încăperea. La 02:22:55 persoana în haine deschise din camera auxiliară cu un obiect în mână și se îndreaptă în partea dreaptă a încăperii întorcând-se fără el. La 02:24 au deschis portbagajul automobilului de culoare neagră din fața ușilor garajului, apoi au deschis ușa automobilului din partea șoferului, se uită în interior. Atât în partea din față, cât și pe bancheta din spate. La 02:27:58 persoana în haine deschise se apropie de ușa garajului și încearcă să o deschidă, la 02:29:06 reușește să deschidă ușa garajului, urcă în automobil, aprinde luminile automobilului și la 02:31:16 le stinge, iar la 02:31:35 le aprinde înapoi. La 02:34:06 automobilul se pornește și începe să dea înapoi, iar în încăperea apare o altă persoană cu haine de culoare deschisă, cu căciulă pe cap care se urcă la volan și scoate automobilul de model „Mercedes-Benz” de culoare neagră din încăperea, iar persoana cu haine deschise închide ușa. La 02:36:28 automobilul virează, la 02:37:00 persoana cu căciulă pe cap se întoarce înapoi, încearcă să închidă ușa dar nu reușește și dispăre în partea dreaptă a încăperii;

- procesul verbal de examinare a descifrărilor comunicărilor telefonice din 24.03.2017, care îl constituie descifrările computerizate ale apelurilor telefonice în regim de intrare-ieșire, efectuate de abonatul companiei SA „Moldcell” a telefonului mobil cu număr EMEI 358667012621190, în care a fost activată cartela sim nr.79248450, care aparține lui V. Barbaroș. La 08.12.2016, ora 10:03:05 PM., abonatul cu numărul de telefon XXXXXX, cu numărul de EMEI XXXXXX se afla în celula 41724 KOGPL3G4, Chișinău, str. M. Kogălniceanu 55, la ora 10:04:31 PM., se afla în celula 40966 ISMAI 3G4, Chișinău, str. Ismail 16/1. A Azimuth 230, la ora 10:32:38 PM., se află în celula 20923 REN03G3, Chișinău str. Grenoble. A Azimuth 340, la ora 10:32:52 PM., se află în celula 20923 GREN03G3, Chișinău, str. Grenoble. A Azimuth 340, la ora 10:33:21 PM., se află în celula 21491 TESTE3G1, Chișinău, str. N. Testimițanu, A Azimuth 185, la ora 10:39:23 PM., se afla în celula 1683 TESTE3, Chișinău str. N. Testimițanu, A Azimuth 350, la ora 10:39:29 PM., se afla în celula 2613 IAGN3, Chișinău Botanica str. Vîmav 13. A Azimuth 350, la ora 10:40:19 PM., se afla în celula 20726 DIAGN3G6, Chișinău, str. Vîmav 13, A Azimuth 350. la ora 10:47:43 PM., se afla în celula 23133 MDOVA3G3, Chișinău, str. Arborilor. A Azimuth 330, la ora 10:48:21 PM., se afla în celula 23133 MDOVA3G3, Chișinău str. Arborilor 2, A Azimuth 330, la ora 11:05:01 PM., se afla în celula 23643 IADU3G3, Chișinău str. Meleștiu 20, A Azimuth 330, la ora 11:05:48 PM., se a în celula 23133 MDOVA3G3, Chișinău, str. Arborilor 2, A Azimuth 330. ora 11:06:07 PM., se afla în celula 23643 VEADU3G3, Chișinău str. Meleștiu20, A Azimuth 330.

La 09.12.2016, ora 03:23:35 AM., abonatul cu numărul de telefon XXXXXX, cu numărul de EMEI XXXXXX, efectuează un apel telefonic din celula 21141 2TRUS3G1, adresa Trușeni Chișinău str. Gagarin 68, A Azimuth 65, pe numărul de telefon XXXXXX, în celula 21141 2TRUS3G1, adresa Trușeni Chișinău str. Gagarin B Azimuth 65, la ora 03:31:19 AM., efectuează un apel telefonic din celula 21141 2TRUS3G1, adresa Trușeni Chișinău str. Gagarin 68, A Azimuth 65, pe numărul de telefon 069656785, în celula 21141 2TRUS3G1, adresa Trușeni Chișinău str. Gagarin B Azimuth 65, la ora 03:32:36 AM., efectuează un apel telefonic din celula 21141 2TRUS3G1, adresa Trușeni Chișinău str. Gagarin 68, A Azimuth 65, pe numărul de i 068585030, în celula 21141 2TRUS3G1, adresa

Trușeni Chișinău str. Gagarin . B Azimuth 65, la ora AM., la ora 03:33:13 AM., efectuează un apel telefonic din celula 21141 2TRUS3G1, adresa Trușeni Chișinău str. Gagarin 68, A Azimuth 65, pe numărul de telefon XXXXXX, în celula 21141 2TRUS3G1, adresa Trușeni Chișinău str. Gagarin 68, B Azimuth 65, la ora AM., la ora 03:33:45 AM., se efectuează un apel telefonic din celula 21141 2TRUS3G1, adresa Trușeni Chișinău str. Gagarin 68. A Azimuth 65, pe numărul de telefon XXXXXX, în celula 21141 ITRUS3G1, adresa Trușeni Chișinău str. Gagarin 68. B Azimuth 65, la ora 04:09:46 .AM., efectuează un apel telefonic din celula 21141 2TRUS3G1, adresa Trușeni Chișinău str. Gagarin 68. A Azimuth 65, pe numărul de telefon XXXXXX. în celula 21141 2TRUS3G1, adresa Trușeni Chișinău str. Gagarin 68. B Azimuth 65, la ora -24:16 AM., efectuează un apel telefonic din celula 21141 2TRUS3G1, adresa Trușeni Chișinău str. Gagarin 68. A Azimuth 65, pe numărul de telefon XXXXXX în celula 21141 2TRUS3G1, adresa Trușeni Chișinău str. Gagarin 68. B Azimuth 65;

- procesul verbal de recunoaștere a persoanei din 19.01.2017, prin care N. Marian l-a recunoscut pe V. Barbaroș;

- procesul verbal de confruntare între martorul N. Marian și V. Barbaroș din data de 19.01.2017, în care a comunicat că prima dată la văzut pe V. Barbaroș când s-a produs accidentul rutier și acesta s-a tamponat în poarta din str. XXXXXX, com. XXXXXX. A indicat că înălțimea, constituția, silueta și glasul corespunde. Fața până la nas era acoperită. La fața locului, în timp ce inculpatul era lângă automobil, a vorbit câteva fraze cu inculpatul, la o distanță de jumătate de metru, poate și mai aproape.

Apreciind în ansamblu materialele acumulate la cauza penală, instanța de apel a concluzionat că afirmațiile invocate de către V. Barbaroș nu au nici un suport probatoriu pertinent și concludent, astfel fiind declarative, urmărind scopul de a își ameliora situația penală, ori, aceste declarații au fost combătute în totalitate de probele administrate de acuzatorul de stat, ca declarațiile părților vătămate A. Mihno și V. Golban date în ședința de judecată, care au comunicat care bunuri au fost sustrate precum și din declarațiile martorului M. Nicolae, care fiind audiat în ședința de judecată a indicat că 09.12.2016, la ora 03:00 dimineața a fost telefonat de nora sa care i-a comunicat că, în poarta sa, s-a tamponat un automobil de model „Mercedes” de culoare neagră, a venit la fața locului și peste 10-15 min. a apărut V. Barbaroș, care s-a apropiat de automobil și a intrat în automobil, a pornit automobilul, a coborât și a strâns careva lucruri, inclusiv bara de protecție față și le-a pus în portbagaj, după care a sunat și a plecat pe jos de la fața locului, martorul N. Marian, la prezentare spre recunoaștere l-a recunoscut pe V. Barbaroș după semnalmente exterioare și după voce. A fost și confruntare unde au discutat cu inculpatul. La confruntare și în ședința de judecată martorul i-a spus inculpatului că de ce mai mult vorbește de ce mai bine îl recunoaște.

În același context, vinovăția inculpatului rezultă și din descifrările numărului de telefon care îi aparține, din care rezultă că în jurul orei comiterii infracțiunii, inculpatul a efectuat apeluri din zona în care se afla garajul din str. XXXXXX, ulterior inculpatul a efectuat apeluri din com. Trușeni, unde ultimul a comis un accident rutier cu automobilul sustras.

Din cele ce preced, instanța de apel a conchis că declarațiile lui V. Barbaroș precum că nu este vinovat și nu este dovedită vinovăția ultimului, solicitând de a fi achitat, urmează a fi respinse. Susținerea precum că, dânsul nu a participat la furtul care i se impută, nu constituie temei de a fi absolvit de răspundere penală cuvenită, or, versiunea înaintată în procesul penal nu are acoperire probatorie, fiind combătută complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză. Nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu

achitarea acestuia, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și apreciate, demonstrează cu certitudine participarea lui la săvârșirea infracțiunii de furt.

Totodată, instanța de apel a respins demersurile înaintate de inculpat în cadrul ședinței de judecată și anume:

- demersul cu privire la audierea suplimentară a martorului N. Marian, ori acesta a fost audiat în ședința de judecată, între martorul dat și inculpat a avut loc confruntarea, unde inculpatul a avut posibilitatea să pună întrebări. Însăși dorința de a audia suplimentar martorul nu este suficientă, precum nu este suficient și dezacordul cu declarațiile martorului respectiv, inculpatul trebuia să specifice care anume întrebări dorea să pună (întrebări care sunt esențiale în soluționarea cauzei, iar inculpatul nu a avut posibilitatea obiectivă să le adreseze în momentul confruntării sau în momentul audierii în prima instanță);

- demersul privind schimbarea măsurii preventive, or, față de inculpat a fost aplicată măsura preventivă - arestul. Temeiul aplicării se rezumă la asigurarea executării unei sentințe de condamnare (chiar dacă această sentință nu este definitivă). Acest temei a fost și este prezent pe tot parcursul examinării cauzei în instanța de apel, iar circumstanțe ce ar condiționa dispunerea unei alte măsuri preventive nu au fost stabilite;

- demersul cu privire la dispunerea interpelării către compania „SA Moldcel” referitor la numărul de sim card XXXXXX, dacă aparținea inculpatului și dacă da atunci să fie prezentate în acest sens dovezi, ori, potrivit procesului-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice (f.d.150-151 vol 1), rezultă cu certitudine că anume numărul de sim card XXXXXX era în posesia și folosința inculpatului V. Barbaroș.

Subsidiar, instanța de apel a respins și plângerea inculpatului din 28.08.2017, prin care solicită declararea nulității procesului verbal de recunoaștere și de confruntare dintre inculpat și martor și tragerea la răspundere a martorului pentru declarații false.

La caz, după examinarea întregului probatoriu, s-a constatat că confruntarea a fost efectuată conform normelor legale, iar solicitând nulitatea procesului verbal de confruntare nu a indicat care norme, reguli au fost încălcate. Afirmăția acestuia, că martorului i-a fost arătată poza inculpatului și, doar, apoi s-a purces la acțiune de recunoaștere, este o poziție susținută de inculpat. Or, martorul dat a expus în cadrul ședinței de judecată, că recunoașterea a avut loc fără a-i fi arătată, în prealabil, poza.

Consecvent, cu referire la pedeapsa ce urmează a-i fi aplicată inculpatului, instanța de apel reținând prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor deosebit de grave, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, de condițiile de viață ale familiei acestuia și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, a conchis că corijarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, or, o asemenea pedeapsă va fi echitabilă în raport cu fapta comisă și va atinge scopul educativ li preventiv stabilit la art.61 alin.(2) Cod penal.

În continuare, instanța de apel reținând prevederile art.358 alin.(4) Cod de procedură penală, a concluzionat că în cadrul examinării cauzei în instanța de apel au fost înlăturate neajunsurile stabilite de către instanța de recurs (a fost audiat inculpatul, au fost examinate cererile acestuia), dar totuși în calitate de recompense, instanța de apel a considerat de a-i reduce din sancțiunea stabilită, cu stabilirea pedepsei de 8 ani, 8 luni închisoare.

9. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

- inculpatul, care fără a face trimitere la vreun temei de drept prevăzut în art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, pe motiv că, instanța la examinarea cauzei i-a încălcat dreptul la apărare, cât și la

un proces echitabil, prin faptul că i-a respins toate demersurile înaintate, pe motiv că trebuia să le solicite la instanțele precedente. Instanța nu a reluat examinarea probelor la care nu a avut acces, și anume nu a audiat martorul N. Marian, declarațiile cărui sunt false, precum și nu a cercetat informațiile privind numărul de telefon, care nu-i aparține lui, precum și i s-a refuzat în a lua cunoștință cu materialele cauzei;

- avocatul T. Gorea în numele inculpatului, invocând temeiurile de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, pe motiv că acțiunea de urmărire penală de recunoaștere a fost efectuată cu încălcări, or, N. Marian, a declarat că la momentul sustragerii automobilului la fața locului a fost o persoană care avea un fular pe față, deci dânsul vizual nu a avut posibilitatea să-l recunoască pe inculpat din cauză că partea feței care a indicat-o la recunoaștere a fost acoperită.

Numărul de telefon, descifrarea de pe care este anexată la materialele cauzei, nu aparține inculpatului, ori, potrivit procesului verbal de percheziție la domiciliul acestuia nu a fost ridicat nici un bun sustras.

Prima instanță, a încălcat dreptul inculpatului la ultimul cuvânt, și respectiv urma să remită cauza la rejudecare.

Instanțele de fond au admis o eroare gravă de fapt și de drept în motivarea soluției adoptate, ori nu au ținut cont, că nici o probă cercetată în prima instanță și în cea apel nu demonstrează participarea lui V. Barbaroș în sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane. La fel, aceasta nu a fost probată nici prin declarațiile martorului N. Marian și nici a părții vătămate V. Golban.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursurilor ordinare, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Având în vedere că recursurile au fost declarate de către inculpat și avocatul acestuia, invocând, în principiu, aceleași motive, instanța de recurs se va expune cumulativ asupra tuturor recursurilor.

Deși inculpatului nu a invocat nici un temei de drept prevăzut la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, avocatul în numele inculpatului, care a declarat recurs ordinar a invocat drept temei pct.6), 10) și 12) a alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, însă totodată ambii recurenți critică hotărârile instanțelor sub aspectul că nici o probă cercetată în instanță nu demonstrează participarea lui V. Barbaroș în sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

Conform prevederilor art.427 alin.(1) pct.6),10),12) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar normelor legale și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Raportând norma pre-citată la situația în cauză, Colegiul penal conchide că temeiurile respective nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurenți.

După cum rezultă din conținutul recursurilor, autorii acestora nu sunt de acord cu

condamnarea inculpatului, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate.

Colegiul penal constată că, judecând cauza, prima instanță a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate, a audiat părțile vătămate, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, a audiat inculpatul, a examinat probele și anume declarațiile părților vătămate A. Mihno, V. Golban, a martorului N. Marian și înscrisurile, ca procesele verbale de cercetare la fața locului, de examinare a înregistrărilor video și telefonice, de recunoaștere a persoanei, de confruntare dintre martorul N. Marian și V. Barbaroș, cărora le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței.

Probele indicate sunt detaliat descrise în sentință și decizia instanței de apel, care au fost examinate complet și obiectiv, fiind corect apreciate, care nu prezintă temei de îndoială și direct indică la comiterea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(5) Cod penal, vinovăția căruia a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatului, inclusiv vinovăția acestuia, iar argumentele lui V. Barbaroș și a apărării, precum că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, inclusiv declarațiilor părților vătămate și ale martorului descrise mai sus.

În context, Colegiul penal precizează că instanța de apel, la pag.8 a deciziei sale s-a expus detaliat asupra acestui argument, care probe administrate la caz dovedesc îndubitabil elementele constitutive ale infracțiunii de furt atât sub aspectul laturii obiective, cât și celei subiective.

Pentru calificarea faptei în baza art.186 Cod penal, este necesară prezența criteriului subiectiv de stabilire a modului ascuns, care presupune convingerea făptuitorului că cele săvârșite de el rămân nevăzute, neobservate sau neînțelese adecvat de către alte persoane, ori că aceste persoane nu-i vor zădărnici săvârșirea sustragerii, care în speță a fost întrunit, ori inculpatul, împreună cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală au comis sustragerea pe ascuns, în timpul nopții, fapt constatat prin declarațiile părților vătămate și înregistrările video.

Mai mult, Colegiul penal reține că, contrar celor afirmate de către recurenți în recursuri, instanța de apel s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate în apeluri, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, iar recursurile recurenților, în situația respectivă, sunt declarative și contravin faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de apel, conform art.414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că, instanța de apel și-a motivat soluția privind vinovăția inculpatului, care a fost expusă pe larg la pct.8 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, în pct.37 al Hotărârii a statuat că, dacă art.6 § 1 din Convenție obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Țările de Jos*, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A nr.288). Cu toate acestea,

noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, pct.60).

În context, cu referire la argumentele apărării, precum că procedura de recunoaștere a persoanei a fost efectuată cu încălcarea prevederilor art.116 Cod pe procedură penală, că numărul de telefon nu aparține inculpatului, deoarece descifrarea anexată la materialele cauzei nu aparține inculpatului, Colegiul penal sesizează că aceste argumente au fost invocate și în apel, iar instanța de apel, la pag.15 al deciziei recurate, a dat un răspuns detaliat și bine argumentat la toate aceste argumente ale apelului, cu trimitere la normele legale de rigoare, o repetare a lor nefiind necesară.

Ce ține de argumentul apărării că instanța de apel urma să remită cauza la rejudecare în prima instanță, din motiv că i-a fost încălcat dreptul inculpatului la ultimul cuvânt, Colegiul penal reține că, în art.415 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, sunt enumerate situațiile în care sentința primei instanțe poate fi casată și cauza remisă la rejudecare, când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art.art.33–35 Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, întru respectarea dreptului la ultimul cuvânt, după cum rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată din 06.02.2019, instanța de apel, respectând prevederile art.413 Cod de procedură penală, a acordat lui V. Barbaros dreptul la ultimul cuvânt (f.d.205 verso, vol. VI).

La fel, partea apărării indică la faptul că, instanțele de fond au admis o eroare gravă de fapt și de drept în motivarea soluției adoptate, deoarece nu au ținut cont că nici o probă cercetată în prima instanță și cea apel, nu demonstrează participarea lui V. Barbaros în sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane. La fel, vinovăția nu a fost probată nici prin declarațiile martorului N. Marian și nici a părții vătămate V. Golban.

În acest context, Colegiul penal reține, că potrivit art.6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmă sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Însă, în recursul avocatului, ultimul nu a specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, care este cea eroare gravă de fapt admisă de instanță, raportată la exigențele art.6 pct.11¹) Cod de procedură penală, care să fi afectat soluția.

Referitor la afirmația inculpatului că, instanța de apel i-a respins toate demersurile înaintate, pe motiv că trebuia să le solicite la instanțele precedente, este unul declarativ, ori la pct.8 al deciziei, instanța de apel și-a expus opinia și argumentat a respins demersurile înaintate de inculpat, nu pe motivul enunțat de ultimul.

Neîntemeiat este și argumentul lui V. Barbaros, precum că instanța nu a reluat examinarea probelor la care nu a avut acces, și anume nu a audiat martorul N. Marian, declarațiile cărui sunt false, precum și nu a cercetat informațiile privind numărul de telefon, care nu-i aparține lui, ori după cum rezultă din același proces-verbal al ședinței de judecată din 06.02.2019, instanța de apel a examinat probele la care nu a participat inculpatul în prima instanță, a dat citire declarațiilor părților vătămate și a martorului N. Marian, procesului-verbal de confruntare dintre martorul dat și inculpat, precum a cercetat

și înregistrările telefonice, astfel că aceste probe au fost supuse cercetării și verificării în prezența sa.

Mai mult, instanța de apel verificând dacă participanții la proces au probe noi, sau sunt necesare de cercetat suplimentar probele administrate la urmărirea penală și în instanța de fond, nici inculpatul și nici apărătorul acestuia nu au venit cu vreo cerere în acest sens, dar au declarat că nu sunt (f.d.205 vol. VI).

Cu referire la neobiectivitatea declarațiilor martorului N. Marian, pe care inculpatul le consideră false, Colegiul penal reține că, declarațiile martorului nominalizat, nu pot fi apreciate ca false, precum solicită recurentul, fiindcă acest martor a fost preîntâmpinat conform prevederilor art.312 Cod de procedură penală, despre răspunderea pentru prezentarea cu bună știință a unor declarații false, iar în cauză a dat declarații în condițiile libertății de voință și conștiință, acestea reflectă adevărul cunoscut de el și că asupra lui nu a existat presiuni, amenințări, constrângeri sau ingerințe ale organului de urmărire penală sau ale altor persoane care să fi afectat acuratețea și realitatea celor consemnate în declarațiile scrise existente la dosar, că nu au existat sugestii sau alte elemente de influențare din partea organelor de drept sau ale altor persoane în sensul de a-l acuza, pe nedrept pe inculpatul V. Barbaroș.

În ce privește argumentul recurentului, precum că i s-a refuzat în a lua cunoștință cu materialele cauzei, Colegiul penal statuează că, la finele urmăririi penale, inculpatul a luat cunoștință de materialele urmăririi penale, în prezența apărătorului (f.d.96 vol. II), iar instanța de apel prin încheiere protocolară a respins acest demers. Totodată, reieșind din materialele cauzei inculpatul a făcut de mai multe ori cunoștință cu acestea, precum și avocatul său care a intervenit în proces în cadrul examinării cauzei în ordine de apel (f.d.196 vol. VI), ceea ce într-adevăr urmarea un scop de a fi tergiversată examinarea cauzei.

Complementar, Colegiul penal menționează că, motivele invocate de recurenți privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, aceasta ținând de examinarea cauzei în fapt și în drept în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Făcând o analiză a temeiurilor expuse în recurs în raport cu apelul declarat și textul deciziei, Colegiul constată că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea respectivei soluții, precum și motivele adoptării ei.

Coroborând cele expuse, Colegiul penal apreciază că, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor art.394 Cod de procedură penală, este bine argumentată, motivată, fiind legală și întemeiată, și astfel nu se constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, ori aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice nu contrazice dispozitivului hotărârii acesta este expus clar și nu a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Totodată, Colegiul penal mai reține că, avocatul T. Gorea și-a întemeiat recursul și pe temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.10) și 12) Cod de procedură penală, însă, în pofida prevederilor enunțate nu a specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate că, s-au aplicat pedepse individualizate contrar

normelor legale și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de inculpatul Barbaroș Veniamin și de către avocatul acestuia Gora Tatiana nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

11. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Barbaroș Veniamin și de către avocatul acestuia Gora Tatiana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Barbaroș Veniamin**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 12 decembrie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Victor Boico